

§ 2.

Kirkeministeren bemyndiges til at lade lov om menighedsråd af 30. juni 1922 optrykke med de i nærværende lov indeholdte ændringer.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1949.

Bemærkninger til lovforslaget

Foranstående lovforslag indeholder på to væsentlige punkter forslag til ændring af den nugældende lov om menighedsråd, idet den såkaldte tilmeldingspligt foreslås afskaffet, og der stilles forslag om nogen indskrænkning af menighedsrådenes adgang til at medvirke ved besættelsen af præsteembeder.

Spørgsmålet om afskaffelse af tilmeldingspligten har ofte været fremme både i den politiske og den kirkelige debat. I rigsdagssamlingen 1927—28 fremsattes der af nogle medlemmer af det radikale venstre et forslag herom, der senere henvistes til drøftelse i det kirkepolitiske udvalg af 1928. Indenfor dette udvalg var der en overgang stemning for at opgive tilmeldingspligten, fra flertallets side dog kun under visse udtrykkelige forudsætninger, deriblandt indførelse af et kirkeråd. Da disse forudsætninger ikke kom til at foreligge, fremkom der ikke fra det kirkepolitiske udvalgs flertals side noget forslag om bortfald af den særlige tilmelding til den kirkelige valgliste. Der synes imidlertid nu, også indenfor kirkelige kredse, at være mindre betænkelighed end før ved at lade tilmeldingen bortfalde.

I anledning af den foreslåede begrænsning af menighedsrådenes medvirken ved besættelsen af præsteembeder bemærkes, at det ofte er fremhævet, at det har vist sig, at der under den nuværende ordning, hvorefter menighedsrådene skal gøre indstilling om besættelsen af så godt som alle faste præsteembeder, ikke er tilstrækkelig mulighed for at skaffe navnlig ældre og veltjente præster en ønskelig forflyttelse. Det samme kan anføres med hensyn til præster i embeder på Færøerne og Grønland, udsendte sømandspræster, præster under „Dansk Kirke i Ulandet“ m. fl. Dette forhold søges der rådet bod på, derved at det i de i lovforslagets §§ 35—37 omtalte tilfælde er overladt til kirkeministeren at udpege tre af ansøgerne til et embede, der dermed bliver de eneste af ansøgerne, som menighedsrådet i disse

tilfælde har en i loven hjemlet ret til at foreslå til udnævnelse, og endvidere derved, at ministeriet, hvis der ikke er fuldstændig enighed indenfor menighedsrådet, skal være ganske frit stillet i valget mellem samtlige ansøgere til embedet. Til gengæld har man fundet det rettest, at menighedsrådene ikke her skal være bundet af de ellers gældende formelle regler om afstemning ved indstilling om embedsbesættelser, men frit skal kunne udtale sig om de af ministeren udsete ansøgere.

Løvrigt henvises til de bemærkninger, der nedenfor er gjort til de enkelte forslag, med mindre de foreslåede ændringer er ganske uvæsentlige eller kun af formel karakter.

¶ Til § 1.

Til 5) Lovens § 4, stk. 1 og 2, anføres her i den form, som bestemmelserne om valgret og valgbare til menighedsraad har fået ved § 9 i lov nr. 88 af 15. marts 1939 om ændret affattelse af forskellige bestemmelser i borgerlig straffelov nr. 126 af 15. april 1930 med flere love. Dog er i stk. 1 aldersbetingelsen „25 år“ foreslået ændret til 21 år og under 2) er der indføjet en henvisning til bestemmelsen i § 1, stk. 1 a) i lov af 9. juni 1948 om valg til rigsdagen; hvori er anført de for valget til rigsdagen gældende vandelsbetingelser, samt udeladt ordene: „eller vitterligt fører et forargeligt levned“.

I stk. 3 (stk. 2 i den oprindelige lov) er bestemmelsen om den personlige, skriftlige eller mundtlige tilmelding foreslået udeladt.

Til 6) I § 4, stk. 5—9 (tidligere stk. 4—8) findes en række bestemmelser om adgang for visse personer, der har tilknytning til flere menighedsråds kredse, til at vælge, i hvilken kreds de ønsker at være valgberettigede og valgbare.

Denne adgang, som kunne være begrundet, så længe valget og valgbare for-